

DREPTUL

LEGISLAȚIUNE — DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — ECONOMIE POLITICĂ

DIRECTOR: C. G. DISSESCU

PRIM-REDACTOR: V. ATHANASOVICI

Redactori: PAUL NEGULESCU, DEMETRU NEGULESCU, ALEX. CERBAN, G. MEITANI, G. G. DANIELOPOLU
G. C. CRISTESCU, SILIU RĂDULESCU

ZIARUL APARE
JOIA ȘI DUMINECĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: STRADA DOAMNEI, 20

REDACTOR-ADMINISTRATOR
B. P. RĂDULESCU

ABONAMENTELE

se fac pe an și pe jumătate de an
la 1 Ianuarie și 1 Iulie

Dela 1 Iulie până la 1 Sept. ziarul nu apare

GRIGORE G. PĂUCESCU
FONDATOR-PROPRIETAR

Un număr: 50 bani
Un număr vechiu 1 leu

COSTUL ABONAMENTULUI

Pe an, 40 lei; pe jumătate an, 20 lei

Studentzii plătesc pe jumătate

Pentru străinătate se adaugă timbrul posta

SUMAR

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ. — *Curtea de apel din Galați, secțiunea I: Zaharia Soare Ioan cu Paulina S. Duca și alții.*

Tribunalul Covurlui, secțiunea I: Paulina S. Duca și alți eu Maria Soare Ioan.

Buletinul publicațiilor judiciare.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

CURTEA DE APEL DIN GALAȚI

SECȚIUNEA I

Audiența dela 8 Decembrie 1912

Președinta d-lui G. Tanoviceanu, prim-președinte

Zaharia Soare Ioan cu Paulina S. Duca și alții

ADOPTIUNE. — ADOPTATOR. — ETATL. — CONSTATAREA EI. — SUVERANĂ APRECIERE A TRIBUNALULUI. — ART. 309 ȘI 319 COD. CIV.

ADOPTIUNE. — INCUVIINTAREA EI. — SENTINȚĂ. CITIRE ÎN ȘEDINȚĂ PUBLICĂ. — DACĂ ATRAGE NULITATEA ADOPTIUNII. — ART. 320 ȘI 322 COD. CIV.

1° Legiuitorul lăsând la suverana apreciere a tribunalului ca să constate dacă sunt îndeplinite nu numai condițiunile de bună purtare ca și cele de vârstă, cerute pentru adoptator ca să poată să fie încuviințată adopțiunea, urmează că judecătorii pot să se întemeeze pe orice fel de acte pentru constatarea îndeplinirii condițiunei de vârstă, iar nu numai pe actele de stare civilă, sau în lipsa lor conform dispozițiilor art. 33 cod. civ.

2° Pronunțarea în ședință publică a sentinței prin care se încuviințează o adopțiune, nu poate atrage nulitatea adopțiunei, întrucât nu numai că

nu există nici un text de lege care să prevadă o asemenea nulitate, dar nu există nici chiar vre-o dispozițiune în lege care să prevadă în mod categoric că asemenea sentințe trebuiesc citite și date în camera de consiliu.

No. 140. — S'au prezentat: apelantul Zaharia Soare Ioan, asistat de d-nii avocați P. Missir, T. Thenea și Al. Ignat; apelanta Elena V. P. Vasiliu, asistată de d-nii avocați M. G. Orleanu și G. Iorgala; apelantele Paulina Duca și Vasilica Ștefănescu, asistată de d-nii avocați M. Ferikidi, C. Fortunescu și Vespasian Pela.

Tribunalul,

Având în vedere apelurile făcute separat, pe de o parte, de Zaharia Soare Ioan, în calitate de tutor legal al minorilor săi copii din căsătoria cu defuncta Maria Zaharia Soare Ioan, și de Elena V. P. Vasiliu, în calitate de tutoare legală a minorilor săi copii, rămași din căsătoria cu defunctul Vasile P. Vasiliu, iar pe de altă parte, de Paulina S. Duca și Vasilica N. Ștefănescu, contra sentinței tribunalului Covurlui, secț. I, No. 247 din 1911¹⁾;

Având în vedere că acest proces are de obiect acțiunea intentată de Paulina S. Duca și Vasilica N. Ștefănescu, în calitate de nepoate de frate ale defunctului Paraschiv Vasiliu, prin care cer anularea adopțiunilor făcute de acest defunct în persoana Mariei Zaharia Soare Ioan și Vasile P. Vasiliu, ambii actualmente încetați din viață și reprezentați prin copiii lor minori și, prin consecință, să fie obligați minori;

1) Vezi înfră. pag. 44.

numiților defuncți, reprezentați prin tutorii lor legali Zaharia Soare Ioan și Elena N. P. Vasiliu, a lăsa în posesia și proprietatea numitelor reclamante în arătata calitate, averea rămasă pe urma defunctului Paraschiv Vasiliu;

Având în vedere că Paulina Duca și Vasilica N. Ștefănescu își întemeiază acțiunea lor pe următoarele motive, și anume:

1) Constatarea etăței adoptatorului la ambele adopțiuni și a adoptatului P. P. Vasiliu, spre a se vedea dacă există diferența de etate de 12 ani, prevăzută de art. 309 cod. civ., nu s'a făcut pe baza actelor de stare civilă prevăzute de lege, ci după acte de notorietate, lipsite de orice forță probantă; deasemenea și constatarea căsătoriei soților adoptanți s'a admis tot pe baza unui asemenea act neregulat;

2) Ambele sentințe prin care s'a încuviințat cele două adopțiuni au fost pronunțate de tribunal în ședința publică, în contra dispozițiilor formale ale art. 320 cod. civ.;

3) Sentințele de adopțiune sunt motivate, pe când articolul menționat prevede că procesul-verbal de încuviințarea adopției trebuie să fie nemotivat;

4) Adoptata Maria Zaharia Soare Ioan, fiind minoră la epoca adopției, nu s'a prezentat în persoană înaintea Curței de apel, cum prevede art. 321 cod. civil, ci prin tutorul său, Vasile Lascar; și

5) Lipsa de vocațiune a minorilor defunctei Maria Zaharia Soare Ioan, aceasta precedând părintelui ei adoptator Paraschiv Vasiliu.

Având în vedere că tribunalul găsinde întemeiat numai primul și al doilea motiv, a admis pe baza lor acțiunea intentată de Paulina Duca și Vasilica Ștefănescu, anulând adopțiile făcute de Paraschiv Vasiliu și soția sa Maria, prin sentințele tribunalului Covurlui No. 97 și 98 din 26 Februarie 1891, și a obligat pe Zaharia Soare Ioan, în calitate de tutor legal al minorilor rămași pe urma defunctei sale soții Maria, și pe Elena V. P. Vasiliu, deasemenea în calitate de tutoare legală a minorilor rămași pe urma defunctului său soț Vasile P. Vasiliu, să delase în proprietatea numitelor reclamante întreaga avere mobilă și imobilă rămasă pe urma defunctului Paraschiv Vasiliu, așa precum se prevede în inventarul dresat la moartea acestuia;

Având în vedere că sentința prin care s'a admis menționata acțiune, fiind atacată cu apel atât de reclamantele dela prima instanță cât și de către reprezentanții legali ai numiților minori, s'a pus din nou în discuția Curței toate cele cinci motive pe cari reclamantele își întemeiază acțiunea lor.

In ce privește apelul făcut de Paulina S. Duca și Vasilica N. Ștefănescu:

Având în vedere că Curtea, găsinde juste și bine întemeiate argumentele pe cari se bazează tribunalul pentru a respinge motivele 3, 4 și 5, ce au fost propuse de numitele apelante în susținerea acțiunii lor, le adoptă în totul;

Că, astfel fiind, apelul acestora se găsește neîntemeiat și ca atare cătă a se respinge.

In ce privește apelul făcut de Zaharia Soare Ioan și Elena V. P. Vasiliu, în calitățile sus arătate:

Având în vedere că tribunalul, găsinde întemeiat primul motiv, constată că dovedirea etăței adoptatului Vasile P. Vasiliu și a adoptatorilor Paraschiv și Maria Vasiliu nu s'a făcut cu acte legale și nici calitatea acestora din urmă, de soți legitimi n'a fost dovedită în ambele adopțiuni cu asemenea acte, pentru care a anulat ambele adopțiuni;

Având în vedere că, soții Paraschiv și Maria Vasiliu, cari nu aveau copii, voind să adopteze pe Vasile P. Vasiliu născut din părinți necunoscuți, după cum arată prin petițiunea cu cari au cerut la tribunal încuviințarea adopțiunii și cu care au depus pe lângă actul de adopție și următoarele acte: 1) certificatul primăriei comunei Galați, constatator că adoptatorii nu aveau copii și că se bucură de o bună reputație în societate; 2) procesul verbal dresat de primarul comunei Filești, care prin ascultarea a cinci martori constată că adoptatul este născut în acea comună la 3 Iulie 1864 când nu se ținea cu exactitate registrele de născuți și 3) un act de notorietate autentificat de tribunalul Covurlui prin care se constată că adoptatorii erau la data când s'a făcut adopția, soțul peste 70 ani și soția peste 50 ani, prin urmare ambii soți aveau mai mult de 18 ani de cât adoptatul și tribunalul verificând actele depuse și găsinde că sunt îndeplinite toate condițiile cerute de lege, a încuviințat adopția. Tot astfel s'a procedat și pentru adoptarea Mariei Zaharia Soare Ioan, cu deosebire că stabilirea etăței adoptatei s'a făcut printr'un extract de pe registrele de stare civilă;

Având în vedere că este adevărat că, la încuviințarea adopției, tribunalul trebuia să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 309 și urm. din c. civ., însă cerința legiuitorului în ce privește condiția de vârstă și bună reputație este lăsată la suverana apreciere a tribunalului așa că, în lipsă de act de naștere sau de căsătorie depe registrele actelor stărei civile, tribunalul se poate întemeia pe orice act din care să și poată forma convingerea, căci dispozițiile art. 33 c. civ. nefiind limitative, rezultă

că de câte ori nașterile căsătoriile și decesele nu se pot dovedi cu acte de stare civilă, din orice împrejurare, se pot dovedi și cu martori;

Având în vedere că, modul de a administra dovezile etății și căsătoriei nu este o condiție esențială a existenței actului de adopție care ar putea să atragă nulitatea acestui act, prin urmare tribunalul și-a putut forma convingerea din actele de cari s'au servit adoptatorii, că între adoptat și adoptatori există diferența de vârstă cerută de art. 309 c. civ., cum și existența căsătoriei dintre adoptatori, apreciind valoarea arătatelor martorilor din acele acte și a împrejurării care a împiedecat înfățișarea actelor după registrele de stare civilă;

Având în vedere că, de altmintreli, reclamantele nici n'au contestat că între adoptatori și adoptați n'ar exista diferența de vârstă de 18 ani, prevăzută de art. 309 citat, ci numai s'au mărginit să susțină că aceasta n'a fost dovedit în mod legal cu ocazia încuviințării adopției;

Având în vedere că, deosebirea de vârstă cerută de lege între adoptați și adoptatori se constată și din extractul de pe registrele de stare civilă din anul 1845 cari se țineau de preoți conform regulamentului organic, act de care s'a servit ambele părți, fiind prezentat câte un extract și de o parte și de alta. În adevăr, din acest extract se constată că adoptatorul Paraschiv Vasiliu la căsătoria lui cu soția sa Maria, care a avut loc la 1845, erau atunci în etate soțul de 25 ani, iar soția de 17 ani, cece dovedește că la 1891 când adoptau, el avea 71 ani, iar ea 63 ani;

Că, deși reclamantele pretind că, n'ar fi adoptatorii persoanele prevăzute în acel extract, întrucât numele soțului este Paraschiv sin Vasile Paraschiv, pe când adevăratul nume ar fi numai Paraschiv Vasiliu și că nici etatea nu s'ar potrivi cu cea arătată în actele de notorietate ce au servit la adopțiune;

Având în vedere că, această alegațiune este neîntemeiată, deoarece numele trecut în acel extract de Paraschiv sin Vasile Paraschiv, înseamnă că, Paraschiv este fiul lui Vasile Paraschiv, după care și-a luat numele de Vasiliu, după pronumele tatălui pe care îl chema Vasile, iar deosebirea de vârstă din actele de notorietate este arătată cu aproximațiune, el de peste 70 ani, ea de peste 50 ani, cece se apropie de etatea prevăzută în menționatul extract;

Că, ținându-se seamă și de celelalte indicațiuni din zisul extract, indentitatea lor rămâne stabilită mai cu seamă că nu s'a făcut dovada că ar fi altele persoanele de care se vorbește în acel extract, din contra martorul diaconul Calistrat Buruiană, propus de reclamante pentru stabilirea calității lor de nepoate ale defunctului Paraschiv Vasiliu, arată că a fost

prieten cu Paraschiv Vasiliu, încă depe la 1858 și știe că atunci când l'a cunoscut era căsătorit mai dinainte cu soția sa Maria;

Având în vedere că, de către reclamante s'a mai pretins că, n'ar fi bine stabilită etatea adoptatului Vasile P. Vasiliu, întrucât în actul ce a servit la adopțiune se arată că este născut la 1864, iar la consiliul de revizie când s'a înscris la recrutarea tinerilor pentru armată, a arătat că este născut în Galați iar nu în Filești și la anul 1865;

Având în vedere că, este adevărat că există o asemenea nepotrivire, însă din ea nu rezultă că n'ar exista diferența de vârstă cerută de lege, singura condiție de care trebuie să se țină seamă la încuviințarea adopției. În adevăr, fie că ar fi fost născut la 1864 sau 1865, diferența de vârstă există și cum adoptatorii cari l'au crescut de mic, și pe cari dânsul îi consideră ca adevărații lui părinți, locuiau și în Galați și la țară unde aveau moșie, a putut să confunde locul nașterii sale, pe care dealmintreli nici el nu-l știa;

Că, așa fiind, față cu cele expuse, atât diferența de vârstă între adoptați și adoptatori, precum și căsătoria acestora fiind bine stabilită, primul motiv este neîntemeiat.

In ce privește al doilea motiv:

Având în vedere că, prin acest motiv reclamantele tind la anularea adopțiilor pentru că sentințele prin cari s'a încuviințat ambele adopții s'au pronunțat în ședință publică, iar nu în camera de consiliu după cum ar rezulta din dispozițiile art. 319 și 320 c. civ.;

Având în vedere că, citatele articole nu prevăd în mod formal că sentințele prin care se încuviințează o adopție, trebuiesc date și pronunțate în camera de consiliu. Dar chiar de s'ar admite că hotărârile prin care se statuează în primă instanță asupra cererilor de adopție trebuiesc date și pronunțate în camera de consiliu, totuși neobservarea acestei reguli, care ea însăși nu este textual înscrisă în lege, nu poate avea ca consecință anularea adopției, nefiind anume prevăzută o asemenea cauză de nulitate. În adevăr, în materie de adopție, afară de formalitatea înscrierii în registrele de stare civilă, prevăzută de art. 323 c. civ., legea nu determină alte cazuri de nulitatea adopției și n'ar fi nici just, nici echitabil ca o adopție să fie declarată nulă numai din cauza neobservării din partea tribunalului, iar nu din vina părților, a unei simple formalități, care nu este nici substanțială pentru existența adopției și nici nu este prescrisă de lege sub pedeapsă de nulitate;

Având în vedere că, dealmintrelea, sentința tribunalului care a fost pronunțată în ședință publică fiind venită în apel și dacă Curtea de apel avea puterea

dela lege de a reformă hotărârea primei instanțe pentru motive de fond sau de formă, este evident că hotărârea Curței dată conform legii, prin care s'a omologat adopția, a acoperit toate viciile primei hotărâri și prin urmare adopția nu poate fi periclitată din faptul că tribunalul a comis o greșală la pronunțarea hotărârei;

Că, așa fiind, și al doilea motiv este de asemenea neîntemeiat;

Că față cu cele expuse, câtă a se admite apelurile făcute de minorii defunctei Maria Zaharia Soare Ioan și Vasile P. Vasiliu reprezentați prin tutorii lor legali și a se respinge acțiunea intentată de Paulina S. Duca și Vasilica N. Ștefănescu;

Pentru aceste motive, admite apelul făcut de Zaharia Soare Ioan și Elena V. P. Vasiliu și respinge apelul făcut de Paulina Duca și Vasilica N., Ștefănescu.

Semnați: G. Tanoviceanu, D. Buzdugan, A. Bârsescu,
I. Corjescu, C. Botez.

TRIBUNALUL COVURLUI, SECȚIUNEA I

Audiența dela 1 Octombrie 1911

Președința d-lui G. Aronovici, prim-președinte

Paulina S. Duca și alta cu Maria Soare Ioan

ADOPTIUNE.— DIFERENȚA DE VÂRSTĂ.— CONSTATAREA ETĂȚEL.— ART. 33, 309 ȘI 319 C. CIVIL.

ADOPTIUNE.— ÎNCUVIINȚAREA EI.— CONDIȚIUNI.— BUNA PURTARE A ADOPTATORULUI.— SUVERANĂ APEÇIERE.— ART. 319 COD. CIVIL.

ADOPTIUNE.— NEÎNDEPLINIREA CONDIȚIUNILOR CERUTE DE LEGE— SENTINȚĂ.— JURISDICȚIE VOLUNTARĂ.— PARTE INTERESATĂ.— DREPTUL DE A CERE NULITATEA ADOPTIEI.

ADOPTIUNE.— PRONUNȚAREA EI ÎN ȘEDINȚĂ PUBLICĂ.— NULITĂȚI.— ART. 320 ȘI 322 COD. CIVIL.

ADOPTIUNE.— NEMOTIVARE.— CONSTATAREA ACTELOR CE S'AU DEPUȘ DE PĂRȚI.— DACĂ CONSTITUE O MOTIVARE.— ART. 320 COD. CIVIL.

ADOPTIUNE.— ADOPTAT.— PREZENTAREA LUI ÎNAINTEA TRIBUNALULUI.— DACĂ ESTE NECESARĂ ȘI ÎNAINTEA CURȚEI DE APEL.— ART. 318, 321 ȘI 322 COD. CIVIL.

ADOPTIUNE.— RUDENIE CIVILĂ.— COPII ADOPTATULUI.— RUDENIE.— ART. 312—317 COD. CIVIL.

1° Constatarea îndeplinirii condițiunei cerută de art. 319 din codul civil, că adoptatorul este cu 18 ani mai mare în etate decât adoptatul, nu poate fi făcută de judecător decât după normele legale pentru constatarea etăței, adică după actele stărei civile sau conform art. 33 din codul civil, în caz de lipsă sau perdere a lor.

2° Suverana apreciere a tribunalului pentru încuviințarea adopțiunei, se referă numai la ceea ce

privește buna reputație a adoptatorului, iar nu și la celelalte condițiuni a căror îndeplinire trebuie să rezulte din acte legale și cu forță probantă.

3° Neîndeplinirea condițiunilor cerute de lege pentru încuviințarea adopțiunei, dă drept tuturor părților interesate a cere anularea ei, de oarece, adopțiunea fiind un act de jurisdicție voluntară, hotărârea judecătorilor cari fac o verificare greșită a actelor pe baza cărora încuviințează adopția, nu este o judecată contencioasă în sensul legii, având putere de lucru judecat, și prin urmare nu poate fi opusă părților interesate care cer anularea ei.

4° Pronunțarea sentinței care încuviințează adopțiunea făcută în ședință publică, constituie o abatere dela dispozițiunile art. 320 cod. civil și atrage astfel nulitatea adopțiunei.

5° Constatarea judecătorilor în cuprinsul hotărârii care încuviințează adopțiunea, că s'au depus actele de către părți odată cu cererea de adopțiune, fără a se discuta validitatea lor, nu constituie o motivare a sentinței contrarie prescripțiunilor art. 320 cod. civil, care să atragă nulitatea adopțiunei.

6° Cu toate că prezența minorului a cărui adopțiune se face este cerută înaintea tribunalului unde se încuviințează adopțiunea, această prezență însă nu mai este necesară înaintea Curței de apel, unde nu este nevoie decât de prezentarea uneia din părțile deligente pentru a urmări continuarea procedurii înaintea acestei instanțe, al cărei rol este de a examina numai dacă formele adopțiunei au fost sau nu îndeplinite.

7° Scopul adopțiunei fiind ca adoptatorul să-și creeze o familie, acest scop nu ar putea fi atins dacă raporturile de rudenie s'ar mărgini numai la persoana adoptatului și nu s'ar întinde și la urmașii acestuia, formând astfel mai multe generațiuni, de unde urmează că și copiii adoptatului devin și dâșii civilmente nepoți de fii ai adoptatorului, fără care instituția însăși a adopțiunei nu și-ar putea avea explicația sa finală.

No. 247.— S'au prezentat : reclamantele, asistate de d-l avocat C. S. Fortunescu ; pârâții, prin d-nii avocați Al. Ignat, M. G. Orleanu și G. Iorgala.

Tribunalul,

Având în vedere reclamațiunea d-nelor Paulina S. Duca și Vasilica N. Ștefănescu, cu voia soțului ei, prin petiția înregistrată la No. 14741 din 1910, prin procuratorul lor, căpitan D. S. Duca, prin care cer, pe de o parte, anularea adopțiunilor făcute de defunctul Paraschiv Vasiliu, în persoana defunctei Maria Zaharia Soare Ioan și Vasile P. Vasiliu, prin sentințele acestui tribunal, secția I, No. 97 și 98 din 26 Februarie 1891 și omologate prin deciziunile Curței de apel din Galați, No. 32 și 35 din 1891, pentru mai multe vicii de formă și pentru motivul că copiii minori rămași pe urma defunctei adoptate Maria Soare Ioan n'ar avea vocațiunea la moștenirea părintelui lor adoptant, defunctul Paraschiv Vasiliu, iar ca consecință anulându-se aceste adopțiuni, averea de succesiune rămasă pe urma defunctului Paraschiv Vasiliu să fie obligați minorii rămași pe urma defunctei Maria Zaharia Soare Ioan și Vasile P. Vasiliu, reprezentați prin tutorii lor legali, a o da în stăpânirea și proprietatea numitelor reclamante, în calitate de nepoate de frate a defunctului Paraschiv Vasiliu, rudele cele mai de aproape rămase după acest defunct.

Având în vedere că, în ce privește calitatea reclamantelor de nepoate de frate a defunctului Paraschiv Vasiliu, care le dă dreptul, în lipsă de alte rude mai apropiate, de a intentă acțiunea de față, se stabilește cu prisosință atât din depunerile martorilor unanimi ascultați de tribunal sub prestare de jurământ, cât și din actul de căsătorie al Paulinei S. Duca, cu data de 7 Februarie 1865 și foaia dotală a Vasilicăi Ștefănescu, cu data din 12 Ianuarie 1858, acte necontestate de părți, ambele reclamante erau fiicele defunctului Teodor Vasiliu, frate bun cu defunctul Paraschiv Vasiliu ; că acesta totdeauna le trată ca atare, după cum se vedește aceasta și din menționatele acte, prin care defunctul Paraschiv Vasiliu le recunoaște nepoatele sale ; că, deci, în lipsă de alte rude în grad mai apropiat, dânsese au vocațiunea la întreaga succesiune rămasă după defunctul Paraschiv Vasiliu, dacă dovedesc că în adevăr adopțiunile făcute de acesta în persoana părinților minorilor rămași pe urma defuncților adoptați, Măria Zaharia Soare Ioan și V. P. Vasiliu, sunt nule ;

Având în vedere că reclamantele, atât prin cererea introductivă în instanță, cât și prin concluziunile lor orale și scrise, cer anularea ambelor adopțiuni pentru mai multe motive, și anume :

1) Constatarea etăței adoptatorului și adoptatului, spre a se vedea dacă există diferența de etate de 18 ani, prevăzută de art. 309 cod. civ., nu s'a făcut pe baza actelor de stare civilă prevăzute de lege, ci după un act de notorietate, lipsit de orice forță probantă, de asemenea și constatarea căsătoriei soților adoptanți s'a admis tot pe baza unui asemenea act neregulat, contrar legei ;

2) Tribunalul a pronunțat în ședință publică ambele sentințe de încuviințarea adopțiunilor, în contra dispozițiilor formale ale art. 320 cod. civ., care proibă publicarea unor asemenea sentințe :

3) Sentințele de adopțiune sunt motivate, pe când tot articolul menționat mai sus prevede că procesul-verbal de încuviințarea adopțiunei să fie nemotivat ;

4) Adoptata Maria Zaharia Soare Ioan, fiind minoră la epoca adopțiunei, nu s'a prezentat în persoană înaintea Curței de apel, cum prevede art. 321 cod. civ., ci prin tutorul său Vasile Lascar ;

5) Lipsa de vocațiune a minorilor Soare, mama lor, adoptata Maria Zaharia Soare, precedând părintelui ei adoptator Paraschiv Vasiliu.

Examinând pe rând seriozitatea tuturor acestor motive de nulitate ;

În ce privește primul motiv :

Având în vedere că adopțiunea fiind un act solemn, legea prescrie îndeplinirea unor anumite forme și condițiuni, pe care judecătorul trebuie să le observe în momentul când o încuviințează, fără de care adopțiunea nu e valabilă ;

Având în vedere că, între asemenea condițiuni necesare la adopțiuni, este și diferența de etate de 18 ani între adoptat și adoptator, precum și dacă adoptatul este major sau minor la epoca adopțiunei ; că, constatarea îndeplinirii acestei condițiuni nu se poate face de judecător decât după normele legale, adică după actele de stare civilă în regulă sau conform art. 33 din codul civil, în caz de lipsă sau pierderea lor ;

Că, aceasta rezultă din dispozițiunile categorice ale art. 319 cod. civ., care impune tribunalului să verifice de sunt îndeplinite toate condițiunile cerute de lege, ceea ce nu ar putea face decât examinând actele de naștere ale adoptatului și adoptatorului, dacă îndeplinesc formele legale pentru a fi luate în considerațiune ;

Că, în speță, actele de naștere ce s'au avut în vedere de tribunal la încuviințarea adopțiunei defunctu-

lui P. Vasiliu, e un proces-verbal No. 932, al primarului comunei Filești, din 23 Decembrie 1877, de atestare sub jurământ a cinci martori, că adoptatul Vasile P. Vasiliu, domiciliat în Galați, e născut din părinți necunoscuți în comuna Filești la anul 1864;

Considerând că un asemenea act nu poate avea nici o forță probantă pentru dovedirea etății adoptatului Vasile P. Vasiliu, căci art. 33 cod. civ. prevede în ce mod se face dovada nașterii în caz de lipsa registrelor: acte scrise emanate dela părinții decedați sau martori, toate acestea constatate printr'o sentință judecătorească; că, deci, actul de naștere ce a servit la adopțiunea lui Vasile P. Vasiliu, neavând acest caracter, pe baza lui nu se putea încuviința o asemenea adopțiune.

Tot aceleași vicii prezintă și cele două acte de notorietate a trei martori, autentificate de tribunal, pentru constatarea etății părinților adoptatori, în scop de a se vedea că au mai mult de 18 ani decât adopțării Vasile P. Vasiliu și Maria Zaharia Soare.

Având în vedere că se susține că asemenea acte de naștere deși nu sunt întocmite conform art. 33 c. civ., au totuși forță probantă pentru adopțiuni, întrucât sunt făcute conform legii din 8 Martie 1875, aplicabilă atât căsătoriei cât și pentru adopțiuni;

Având în vedere că, legea din 8 Martie 1875, se ocupă exclusiv de actele de naștere ale locuitorilor din comunele nereședințe de județ și relativ numai la căsătoriile acestora, încât chiar dacă efectele acestei legi s'ar întinde și la adopțiuni, n'ar avea tărie decât pentru adopțiunile unor asemenea locuitori, și nicidecum și pentru adopțiunile altor persoane ce nu sunt săteni. Or, din lucrările de adopțiune ale adoptatului Vasile P. Vasiliu, rezultă că acesta nu eră locuitor dela țară și ca atare actul de naștere al său nu avea nici o valoare juridică, și deci tribunalul nu se putea întemeia pe el pentru admiterea adopțiunii;

Având în vedere că, tot în asemenea condițiuni de nevalabilitate se prezintă și actele doveditoare nașterii soților adoptanți, căci nefiind făcute în conformitatea art. 33 cod. civil, tribunalul nu putea pune bază pe ele, ca să constate legalmente dacă există diferența de 18 ani prevăzută de lege, precum și dacă adoptatul Vasile P. Vasiliu eră sau nu major, condițiuni ce trebuiesc stabilite la epoca adopțiunii;

Având în vedere că, e de asemenea greșit a se sus-

ține că tribunalele ar avea o suverană apreciere asupra faptului dacă condițiunile cerute de lege pentru adopțiuni sunt sau nu îndeplinite;

Având în vedere că, dacă tribunalele au o suverană apreciere asupra chipului cum sunt îndeplinite condițiunile cerute de lege pentru adopțiuni, aprecierea lor se aplică numai pentru o singură condițiune, buna reputație a adoptatorului, cât pentru celelalte condițiuni, îndeplinirea lor trebuie să rezulte din acte legale și cu forță probantă, căci dacă judecătorul ar avea și asupra acestora dreptul de apreciere, în asemenea caz nici o adopțiune n'ar mai putea fi anulată pentru neîndeplinirea de condițiuni, și am ajunge la concluzia că în materie de adopțiune ar exista lucru judecat, ceea ce natura însăși a acestui act exclude această idee.

Că, prin urmare, din moment ce neîndeplinirea formelor și condițiunilor cerute de lege atrage nulitatea adopțiunilor, dela sine se înțelege că instanțele care încuviințează adopțiunile trebuie să verifice dacă în adevăr formele și condițiunile cerute de lege se întemeiază pe dovezi legale, de unde rezultă că puterea lor de simplă apreciație le e exclusă, căci în caz contrar nici o adopțiune n'ar mai putea fi anulată, cu toate că de fapt condițiunile esențiale n'ar fi îndeplinite, având la baza lor niște acte nule sau neexistente, ceea ce ar constitui un pericol pentru ordinea socială;

Având în vedere că e inadmisibil a se susține că existența condițiunilor e una și aceeași cu aceea a dovezilor, căci judecătorul nu se poate pronunța după simpla sa apreciere personală, ci numai după dovezile ce se prezintă la cererea de adopțiune, aprecierea nefiind permisă decât pentru stabilirea bunei reputații, pentru care nu s'ar putea cere nulitatea adopțiunii; că, prin urmare, dovezile îndeplinirii condițiunilor nefiind făcută în momentul adopțiunii, nici condițiunile însăși nu sunt îndeplinite, ne mai putându-se reface acum prin noi acte produse de părți, ci trebuind a se referi la aceleași acte ce s'au avut în vedere la epoca adopțiunii; că, admitând chiar că s'ar putea acum proba etatea părților în adopțiune și calitatea de soți a adoptatorilor, încă aceste dovezi ar incumba intimaților, cari susțin că condițiunile existau în momentul adopțiunii, ceea ce n'au făcut, invocând acte conform legii;

Având în vedere că, adopțiunea fiind un act solemn, existența ei depinde de îndeplinirea unor formalități

esențiale, a căror lipsă atrage nulitatea de drept a adopțiunei. Astfel, lipsa de consimțământ a părților în adopțiune, s'au exprimat în alt mod decât prevede legea, precum și netranscrierea hotărârii de adopțiune în termenul legal la ofițerul stărei civile, fac a se considera adopțiunea ca nulă și neexistentă ;

Considerând că, în afară de aceste cauze de nulitate absolută a adopțiunilor, mai sunt și alte cauze de nulitate relativă, cari derivă din neîndeplinirea celorlalte condițiuni sau forme prescrise de lege pentru adopțiuni, dând dreptul părților interesate a cere anularea actului de adopțiune. În adevăr, adopțiunea fiind un act de jurisdicție voluntară, hotărârea judecătorilor cari fac o verificare greșită a actelor doveditoare îndeplinirii condițiilor legale, nu e o judecată contencioasă în sensul legii, ea nu formează lucru judecat și, prin urmare, nu poate fi opozabilă părților interesate ce cer anularea ei ;

Având în vedere că, deși nu există un text formal în lege care să prevadă nulitatea adopțiunilor pentru vicii de formă, nu e mai puțin adevărat că, din natura însăși a acestui contract, rezultă că toate condițiunile cerute de lege sunt prescrise sub pedeapsă de nulitate, nefăcându-se decât o singură excepțiune, aprecierea bunei reputațiuni a adoptatorilor ; că, această rigoare își are rațiunea într'un act solemn, care creiază o paternitate fictivă, căci adopțiunea fiind o ficțiune legală, ea nu poate fi menținută decât dacă întrunește toate condițiunile legii ; că, prin urmare, fiind un interes de ordine publică ca adopțiunile ilegale să fie anulate, orce parte interesată, între care sunt și moștenitorii adoptatorului, au dreptul să ceară nulitatea ;

Că, din cele mai sus, stabilindu-se că dovedirea etății adoptatului Vasile P. Vasiliu și a adoptatorilor Paraschiv și Maria Vasiliu, nu s'au făcut cu acte legale și nici calitatea acestora din urmă că sunt soți legitimi, una din condițiunile prescrise de lege sub pedeapsă de nulitate n'a fost îndeplinită și, în consecință, motivul de nulitate a ambelor adopțiuni e fondat din acest punct de vedere.

În ce privește al doilea motiv de nulitate : pronunțarea de tribunal a ambelor sentințe de adopțiune în audiență publică :

Având în vedere că tribunalele, fie că încuviințează sau nu adopțiunea, trebuie să se pronunțe în camera de consiliu, după cum rezultă aceasta din dispozițiunile

art. 319 și 320 cod. civil, care zice : „tribunalul luând științele trebuincioase, se va retrage în camera de consiliu, și verificând dacă sunt îndeplinite condițiunile legii, va hotărî printr'un proces-verbal nemotivat, dacă încuviințează sau nu adopțiunea» ; că, unde legiuitorul a admis publicitatea în această materie, o spune clar în art. 322 cod. civil : „Curtea de apel care aprobă adopțiunea, va pronunța hotărârea ei în ședință publică“, înțelegând prin aceasta să excludă această formalitate pentru tribunalul care se pronunță în primă instanță ;

Considerând că, deși se obiectează că o asemenea nulitate ar fi acoperită prin deciziunea Curței de apel dată în mod regulat, totuși aci nu mai poate fi vorba de o hotărâre propriu zisă, care să acopere viciile primei instanțe, rolul Curței de apel fiind de a verifica, ca și tribunalul, dacă formele legale au fost observate, putând infirmă adopțiunea dacă ar găsi că legea a fost violată înaintea tribunalului ; că, prin urmare, adopțiunea nerezultând din deciziunea Curței, ci din îndeplinirea formelor prescrise de lege pentru perfectarea ei, între care se cuprinde și pronunțarea tribunalului în camera de consiliu, de aci rezultă că întrucât ambele adopțiuni au fost încuviințate de tribunal prin hotărâri pronunțate în audiență publică, prin aceasta s'a călcat una din formele legale care atrage nulitatea adopțiunilor ; că, deci, și acest al doilea motiv e neîntemeiat și cată a fi admis.

În privința celui de al treilea motiv : Motivarea hotărârilor de adopțiune :

Având în vedere că legiuitorul, pentru a nu da publicității motive de ordin familiar, care ar face pe judecători să încuviințeze sau nu adopțiunea, interzice motivarea hotărârilor de adopțiune ;

Că, din cuprinsul hotărârilor de adopțiune atacate în nulitate, nu rezultă că ele au fost motivate în sensul legii, căci singura constatare făcută de tribunal și Curte în cazul nostru de actele depuse de părți odată cu cererea de adopțiune, fără să discute validitatea lor, nu constituie o motivare propriu zisă și, deci, acest motiv nu se găsește fondat.

Având în vedere motivul de nulitate : neprezentarea minorei Maria Zaharia Soare înaintea Curței de apel.

Având în vedere că, deși dispozițiunile art. 321 cod. civ. nu prevede formal prezentarea părților înaintea Curței de apel, totuși în ipoteza când s'ar admite prezentarea în persoană a adoptatului, aceasta s'ar putea cel mult înțelege pentru adopții majori, și nicicum și pentru cei minori necapabili a consimți decât prin mandatarii lor legali ; că, după cum constată deciziunea Curței de apel, minorele Maria Zaharia Soare a fost reprezentată prin tutorul ei adhoc Vasile Lascar, care a consimțit pentru dânsa ;

Considerând că, în tot cazul, dacă prezența minorei ar fi necesară să asiste la adopțiune, această formalitate n'ar putea fi cerută decât la tribunal, unde se prefectează adopțiunea, așa că la Curte nu e nevoie să se perzinte decât una din părțile diligente spre a urmări continuarea procedurii înaintea acestei instanțe, al cărei rol e de a verifica din nou dacă formele adopțiunii au fost sau nu îndeplinite;

Că, prim urmare, consimțământul fiind luat la tribunal, nu mai e de rigoare prezența părților înaintea Curței, mai cu seamă când adoptatul fiind și minor, nici n'ar putea valabil consimți într'un sens sau altul;

Că, din celece proced, nici acest motiv nu este serios.

În privința ultimului motiv de nulitate: minorii defunctei Maria Zaharia Soare Ioan n'au vocațiune la succesiunea defunctului Paraschiv Vasiliu, mama lor fiind moartă înaintea părintelui său adoptat;

Având în vedere că, în sprijinul acestui motiv, reclamantele invoacă dispozițiile legii din codul Calimach, după care existau legături de rudenie între adoptator și urmașii adoptatului, dispozițiuni cari nefiind reproduse de legiuitorul român din 1864, s'a rupt cu tradiția veche, urmând principiilor legiuitorului francez care nu admite asemenea raporturi de rudenie;

Considerând că, scopul adopțiunii fiind ca adoptatorul să-și creeze o familie, acest scop n'ar putea fi atins dacă raporturile de rudenie s'ar mărgini numai la persoana adoptatului și nu s'ar întinde și la urmașii acestuia, formând astfel mai multe generații; că, de aci urmează că și copiii adoptatului devin și dânsii civilmente nepoți de fiu ai adoptatorului, fără care instituția însăși a adopțiunii nu și-ar putea avea explicație rațională;

Considerând că, afară de aceste considerațiuni generale, cari militează în favoarea existenței legăturii de rudenie între adoptator și urmașii adoptatului, mai rezultă existența acestei rudenie și din textele pozitive de lege, art. 312, 316 și 317 cod. civ. după care adoptatul și descendenții lui iau numele de familie al adoptatorului, căsătoria este prohibită între adoptator și copiii adoptatului; în fine, dreptul special al adoptatorului prevăzut de art. 316 cod. civil asupra bunurilor dăruite de dânsul adoptatului, n'are loc când acesta din urmă moare lăsând descendenți. De unde urmează că, legiuitorul a voit ca prin adopțiune să creeze, între adoptator și urmașii adoptatului, o rudenie fictivă, imitând pe cea naturală;

Că, pentru toate aceste considerațiuni, nici acest motiv nu este întemeiat.

Văzând că, din examinarea motivelor de nulitate menționate mai sus, adopțiunile defunctului Vasile P. Vasiliu și Maria Zaharia Soare, nu pot fi menținute pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute

la punctele 1 și 2 a motivelor de nulitate; ca atare cererea de anulare a adopțiunilor defunctului Vasile P. Vasiliu și Maria Zaharia Soare urmează a fi admisă și prin anularea acestor adopțiuni copiii minori ai acestor adoptați decedați nefiind considerați de nepoți ai defunctului adoptator Paraschiv Vasiliu, toată averea succesorală rămasă după acest defunct se cuvine reclamantelor în calitate de nepoate de frate cu defunctul, rude în gradul succesibil cel mai apropiat.

Având în vedere și cererea de cheltueli de judecată formulată de reclamante și apreciind, ficsează suma de 300 lei în care intră și onorarul de avocat.

Pentru aceste motive, admite acțiunea, etc.

Semnăt, D. Aronovici.

BULETINUL PUBLICAȚIUNILOR JUDICIARE

Tribunalul Ilfov, secția comercială

Sentița No. 56 din 12 Ianuarie 1913

Tribunalul,

Pentru motivele ce se vor vedea, în virtutea legii, Hotărăște,

Admite cererea făcută de firma comercială Freud & Ghinsberg, prin petiția înregistrată la No. 43442 din 1912 și prin consecință:

Acordă numitei firme un moratoriu de șase luni, cu începere dela 12 Ianuarie 1913;

Obligă pe reclamantii Freud & Ghinsberg ca, cu 10 zile înainte de expirarea acestui termen (2 Iulie 1913) să facă dovada cum că au plătit toate datoriile ajunse la scadență sau că au obținut dela creditori amânare de plăți;

Numește o comisiune de creditori compusă din d-nii A. Taubman, A. Leon, directorul fabricii Filaret, și N. Reissman, cărora li se va comunica de îndată această numire, precum și îndatoririle lor. Membrii comisiunii vor avea îndatorirea de a supraveghea administrația și vânzarea zilnică a mărfurilor din magazinele reclamante, în care scop comisiunea va avea un însărcinat în magazin pentru a supraveghea încasările și plățile sub a sa răspundere.

Atât membrii comisiunii cât și reclamantii vor prezenta tribunalului, la începutul fiecărei luni, dări de seamă și socoteli despre operațiunile din luna precedentă, mai arătând și încasările și plățile efectuate.

Reclamantii Freud & Ghinsberg nu vor putea efectua nici una din operațiunile prevăzute de art. 838 alin. II din codul comercial, fără consimțământul înscris al membrilor comisiunii de supraveghere, afară de încasările și plățile zilnice care se vor putea efectua numai cu permisiunea și sub controlul delegatului comisiunii.

Prezenta sentița se va afișa în extract în termen de trei zile, la ușa tribunalului, la Camera de comerț, în localul Bursei și în sala primăriei comunei București, și se va publica în extract, conform art. 943 cod. comercial, prin *Monitorul Oficial* și ziarul *Dreptul* din București.

Semnați: T. Magheru, N. Steriade.

Grefier, St. Iordănescu.